

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 marca 2018 r. nr 2018 - (...)2 Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. Inspektorat w Z. stwierdził, że E. D. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

1. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, oraz wypadkowemu w okresie od dnia 21.12.2012 r. do dnia 24.05.2016 r.,

2. z ww. tytułu za okres od dnia 21.12.2012 r. do dnia 24.05.2016 r., podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne (emerytalne, rentowe, wypadkowe) i Fundusz Pracy wynoszą:

za m- c: (...) - 750,70 zł,

za okres od 01/2013 do 12/2013 - 2227,80 zł,

za okres od 01/2014 do 12/2014 - 2247,60 zł,

za okres od 01/2015 do 12/2015 - 2375,40 zł,

za okres od 01/2016 do 04/2016 - 2433,00 zł,

za m-c: (...) - 1883,61 zł.

Organ rentowy podniósł, iż w okresie od dnia 01.01.2013r. do dnia 08.04.2016r. wnioskodawczyni nienależnie została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych w charakterze pracownika u płatnika składek (...) Sp. z o.o. - decyzja (...) nr (...). Natomiast w okresie od 22.10.2015r. decyzją (...) nr (...) wnioskodawczyni została wyłączona z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu bycia pracownikiem u płatnika składek PPUH (...) N. W.. Decyzje są prawomocne. W związku z tym w okresie od 21.12.2012r. do 24.05.2016r., wobec braku innego tytułu, jedynym tytułem do objęcia ubezpieczeniami społecznymi stało się bycie wspólnikiem spółki z o.o. (...) NIP: (...), w której wnioskodawczyni posiadała udział całościowy. Z tego tytułu wnioskodawczyni zgłosiła się jedynie do ubezpieczenia zdrowotnego. Inspektorat ZUS w Z. wszczął postępowanie w sprawie ustalenia okresu podlegania przez wnioskodawczynię obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu bycia wspólnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz ustalenia z tego tytułu podstaw wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy.

W oparciu o dane zawarte we wpisie do Krajowego Rejestru Sądowego i informacje przekazane przez wnioskodawczynię w pismach z dnia 05.02.2018r. i z dnia 21.02.2018r. oraz kserokopię umowy zbycia udziałów w spółce, został potwierdzony fakt nabycia i zbycia udziałów oraz posiadanie przez ww. udziału całościowego w sp. z o.o. (...). Tym samym od dnia zawarcia umowy o nabyciu 100 % udziałów spółki wnioskodawczyni uzyskała status wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, który stanowił dla niej jedyny tytuł do podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Zdaniem organu rentowego z dokonanych ustaleń wynika, że od dnia 21.12.2012r. E. D. winna zatem dokonać zgłoszenia siebie do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, jako wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Jednocześnie wnioskodawczyni winna w miesięcznych deklaracjach rozliczeniowych ZUS DRA za okres od 12/2012r. do (...) rozliczać składki na ubezpieczenia społeczne - od podstawy wymiaru określonej w art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz składki na Fundusz Pracy.

Organ rentowy podniósł, iż istotnym jest fakt, że od dnia 21.12.2012r. wnioskodawczyni uzyskała status wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i tym samym od tego dnia powstał obowiązek ubezpieczeń

społecznych z tego tytułu. Natomiast fakt zbycia całości udziałów w dniu 24.05.2016r. stanowi o utracie tego statusu i ustaniu tytułu do podlegania ubezpieczeniom społecznym jako współnika jednoosobowej sp. z o.o.

/decyzja z dnia 20 marca 2018 r. k. 16-18 akt ZUS/.

Odwołanie od ww. decyzji wniosła E. D. wnosząc o jej zmianę lub uchylenie.

Skarżąca podniosła, iż wskazana decyzja jest dla niej krzywdząca bowiem prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 25.04.2017r. oddalono jej odwołanie od decyzji ZUS z dnia 4.08.2016r. i stwierdzono, że nie podlega w okresie od 01.01.2013r. do 08.04.2016r. ubezpieczeniu społecznemu jako pracownik. Jednocześnie w powyższym okresie zostały odprowadzone składki do ZUS z tytułu jej ubezpieczenia. Odwołująca podniosła, że jeżeli został popełniony błąd w tytule obowiązku ubezpieczenia społecznego, to bez jej winy, ponieważ wszystkie rozliczenia z ZUS prowadziła profesjonalna księgowa. Nadto organ ubezpieczeniowy nie zweryfikował przez wiele lat podstawy jej ubezpieczenia, w związku z czym ponosi szkodę w postaci koniczności zwrotu wypłaconego jej w tym okresie zasiłku chorobowego i macierzyńskiego.

/ odwołanie z dnia 23 kwietnia 2018 r. k. 3-4 /

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. Inspektorat w Z. w odpowiedzi na odwołanie wniosł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 6 - 7/.

W piśmie procesowym z dnia 15 czerwca 2018 r. wnioskodawczyni sprecyzowała, iż krzywdzącym jest dla niej zobowiązanie do zapłaty składek na ubezpieczenie społeczne za okres od dnia 21.12.2012 r. do 24 05.2016 r. jako współnik jednoosobowej spółki z o. o. gdyż od 1.01.2013 r. wobec faktu zgłoszenia jej do ubezpieczeń jako pracownika spółki (...) w pełnym wymiarze czasu pracy, opłacała składki należne z tego tytułu. Wobec tego w chwili obecnej de facto musi zwrócić pieniądze, które już zapłaciła jako składki na ubezpieczenia społeczne jako pracownik spółki (...). Skarżąca podniosła, iż nie posiada na to odpowiednich środków, gdyż jej jedynym źródłem utrzymania jest stypendium z powiatowego Urzędu Pracy w kwocie 970 zł miesięcznie. Dodatkowo skarżąca podkreśliła, że ZUS zobligował ją do zwrotu zasiłku chorobowego pobranego w okresie ciąży oraz zasiłku macierzyńskiego.

/pismo z dnia 15.06.2018 r. k. 11-12/.

W piśmie procesowym z dnia 27 sierpnia 2018 r. organ rentowy poinformował, że nie ma możliwości przeksięgowania składek zapłaconych za wnioskodawczynię w firmie (...) sp. z o.o. na jej konto jako współnika jednoosobowej sp. z o.o, gdyż 29 czerwca 2017 r. spółka (...) wystąpiła o zwrot nadpłaconych składek w uzasadnieniu powołując się na wyrok Sądu Okręgowego z dnia 25 kwietnia 2017 r. W związku z tym wydział RKS 5 lipca 2017 r. dokonał zwrotu na łączną kwotę 25 072,88 zł.

/pismo organu rentowego z dnia 27 sierpnia 2018 r. k. 62-63/.

W uzupełnieniu swego stanowiska pismem z dnia 3 października 2018 r. organ rentowy nadto wyjaśnił, iż zaskarżona decyzja nie zawiera żadnych rozstrzygnięć co do wniosku E. D. co do nieobciążania jej składkami na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

/pismo organu rentowego z dnia 3 października 2018 r. k. 71/

Na rozprawie w dniu 11 października 2018 r. – poprzedzającej wydanie wyroku - pełnomocnik wnioskodawczyni ustanowiony z urzędu poparł odwołanie i wniosł o zasądzenie kosztów pomocy prawnej oświadczając, iż nie zostały one pokryte w żadnej części. Natomiast pełnomocnik organu rentowego wniosł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/stanowiska procesowe stron e -protokół rozprawy z dnia 11 października 2018 r. 00:01:09 – 00:02:31 płyta CD k.78/

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Od dnia 21 grudnia 2012 roku wnioskodawczyni E. D. (poprzednio W.) uzyskała status wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nabywając całościowe udziały w spółce (...) sp. z o.o.

/ okoliczność bezsporna, oświadczenie wnioskodawczyni k. 3 akt ZUS, wypis z KRS k. 6-8 akt ZUS/.

W dniu 24 maja 2016 roku wnioskodawczyni zbyła powyższe udziały A. S.

/okoliczność bezsporna, umowa sprzedaży k. 12-14 akt ZUS oświadczenie wnioskodawczyni k. 3 akt ZUS, wypis z KRS k. 9 akt ZUS /

W okresie od 16 sierpnia 2007 roku do 20 grudnia 2012 roku E. D. została zgłoszona przez płatnika składek spółkę (...) do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego jako pracownik. W okresie od 21 grudnia 2012 roku do 26 czerwca 2016 roku E. W. została zgłoszona wyłącznie do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego, jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...). W okresie od dnia 1 stycznia 2013 roku do dnia 8 kwietnia 2016 roku E. D. została ponownie zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego w charakterze pracownika przez płatnika składek (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością.

/okoliczności bezsporne/.

Decyzją numer (...) z dnia 4 sierpnia 2016 roku, znak (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, iż E. D. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 stycznia 2013 roku do 8 kwietnia 2016 roku, jako pracownik u płatnika składek spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...).

/ decyzja organu rentowego z dnia 4 sierpnia 2016 r. k. 28-32/.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2017 roku w sprawie sygn akt. VIII U 2169/16 Sąd Okręgowy w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie E. D. od wskazanej decyzji.

/wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 25 kwietnia 2017 r. k. 40 załączonych akt. VIII U 2169/16/.

Za okres od dnia 1 stycznia 2013 roku do dnia 8 kwietnia 2016 roku tj. okres zgłoszenia wnioskodawczyni do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego w charakterze pracownika, płatnik składek (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością faktycznie odprowadzała składki z tego tytułu.

/bezsporne/

Decyzją numer (...) z dnia 6 maja 2016 roku, znak (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, iż E. D. od dnia 22 października 2015 roku nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu z tytułu bycia pracownikiem u płatnika składek PPUH (...) N. W..

/ decyzja organu rentowego z dnia 6 maja 2016 r. k. 20-27/

Wskazana decyzja jest prawomocna.

/bezsporne/.

Wnioskodawczyni została zobligowana do zwrotu pobranych nienależnie zasiłku chorobowego za okres ciąży oraz zasiłku macierzyńskiego.

/bezsporne/

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) - obowiązującej do dnia 30 kwietnia 2018 r. tj w spornym okresie- działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Podmioty prowadzące zawodowo i we własnym imieniu taką działalność są przedsiębiorcami, z tym że w przypadku spółki cywilnej za przedsiębiorców uznaje się wspólników spółki, a nie spółkę. Inne spółki (w tym osobowe spółki prawa handlowego) są przedsiębiorcami o ile prowadzą działalność gospodarczą.

Działalność gospodarcza może więc być prowadzona indywidualnie lub w spółce – w zależności od tego inaczej mogą kształtować się obowiązki wobec ZUS. Przepisy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie posługują się pojęciem przedsiębiorcy. Wprowadziły one inne pojęcie - „osoba prowadząca pozarolniczą działalność”.

Zgodnie z art. 8 ust. 6 pkt 4 w/w ustawy za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą uważa się również wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Należy wyraźnie w tym miejscu zaznaczyć, iż ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności podlegają wyłącznie osoby fizyczne (w tym wspólnicy spółek osobowych i wyjątkowo jedyny wspólnik jednoosobowej sp. z o.o.). Osoby prawne (np. sp. z o.o., czy akcyjna) nie podlegają omawianym ubezpieczeniom – mogą występować jednak w roli płatnika. Z kolei wspólnicy spółek z o.o. (poza jednoosobową), czy akcyjnych podlegają ubezpieczeniom społecznym nie z tytułu bycia wspólnikiem (samo bycie wspólnikiem nie stanowi tytułu ubezpieczeniowego, chyba że jest to jednoosobowa sp. z o.o.), a z innych tytułów (umowy o pracę, umowy zlecenia itd.).

Należy zatem podzielić stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie zawarte w wyroku z dnia 27 maja 2015 r., zgodnie z którym wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest traktowany w przepisach prawa z zakresu ubezpieczeń społecznych jak osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą (por. tezę wyroku w sprawie III AUA 198/15, Lex nr 1733709).

W niniejszej sprawie bezspornym było iż wnioskodawczyni E. D. od dnia 21 grudnia 2012 roku uzyskała status wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nabywając całościowe udziały w spółce (...) sp. z o.o., a utraciła go w dniu 24 maja 2016 roku, zbywając przedmiotowe udziały.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r., poz. 1778 ze zmianami) osoba prowadząca działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym i ubezpieczeniu wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

W myśl art. 13 pkt 4 powyższej ustawy osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. W przypadku wspólników jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością nie można mówić wprost o prowadzeniu przez nich jakiegokolwiek samodzielnej działalności z tytułu uczestnictwa w spółce, gdyż to spółka występuje w obrocie prawnym i jest stroną we wszelkich stosunkach prawnych, a nie jej wspólnik, o którego działaniu można mówić jedynie w kontekście uczestnictwa w organach tej spółki. Dlatego datą "rozpoczęcia działalności" w odniesieniu do wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest data nabycia statusu wspólnika.

Każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia. Ponadto każda osoba, w stosunku do której wygasł tytuł do ubezpieczeń społecznych, podlega wyrejestrowaniu z tych ubezpieczeń w terminie 7 dni od daty zaistnienia tego faktu. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób prowadzących pozarolniczą działalność oraz zgłoszenie wyrejestrowania z tych ubezpieczeń, należy do tych osób (art. 36 ust. 1, ust. 3, ust. 4 i ust. 11 powołanej ustawy).

Stosownie do treści art. 18 ust. 8 w/w ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób prowadzących pozarolniczą działalność stanowi zadeklarowana kwota nie niższa jednak 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Jednocześnie zgodnie z art. 18 ust. 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych za miesiąc, w którym nastąpiło odpowiednio objęcie ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi lub ich ustanie i jeżeli trwały one tylko przez część miesiąca, kwotę najniższej podstawy wymiaru składek zmniejsza się proporcjonalnie, dzieląc ją przez liczbę dni kalendarzowych tego miesiąca i mnożąc przez liczbę dni podlegania ubezpieczeniu.

Natomiast podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe w/w osób, w myśl art. 20 ust. 1 wskazanej ustawy, stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenie rentowe, z zastrzeżeniem ust.2.

W świetle art. 104 ust. 1 i art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2017r. poz. 1065) - obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca, co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę opłacają osoby prowadzące pozarolniczą działalność za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne. Do składek na Fundusz Pracy i na ubezpieczenie zdrowotne m.in. w zakresie ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne (art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych).

Na mocy art. 46 ust. 1 w/w ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Z uwagi na treść przytoczonych przepisów oraz bezsporną okoliczność, iż wnioskodawczyni miała status wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, bezwzględnie powstał obowiązek ubezpieczeń społecznych z tego tytułu. We wskazanym okresie nie dopełniono obowiązku zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych (z wyjątkiem ubezpieczenia zdrowotnego) oraz opłacenia należnych składek, w związku z czym organ rentowy wydał zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzję o podleganiu przez E. D. ubezpieczeniom społecznym, oraz określił miesięczne podstawy wymiaru składek.

Należy stwierdzić, że skoro odwołująca nie kwestionowała faktu istnienia obowiązku ubezpieczenia stricte z tego tytułu, nieopłacenia składek w związku z posiadaniem statusu wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością od chwili objęcia wszystkich udziałów tej spółki oraz wysokości miesięcznych podstaw wymiaru składek, w oparciu o poczynione ustalenia i obowiązujące przepisy prawa Sąd Okręgowy uznał, że skarżona decyzja jest prawidłowa.

Nieistotne jest przy tym, iż za odwołującą odprowadzane były składki za okres od dnia 1 stycznia 2013 roku do dnia 8 kwietnia 2016 roku, w związku ze zgłoszeniem jej do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego jako pracownika.

Po pierwsze, wobec uprawomocnienia się decyzji dotyczących niepodlegania wnioskodawczyni ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia w okresie od dnia 1 stycznia 2013 roku do dnia 8 kwietnia 2016 roku u płatnika składek (...) Sp. z o.o. – oraz w okresie od 22 października 2015 roku u płatnika składek PPUH (...) N. W., badanie kwestii zbiegu podstaw do ubezpieczeń społecznych było zbędne. Ostatecznie bowiem w spornym okresie wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniom jedynie z tytułu bycia jednosobowym wspólnikiem spółki z o.o.

Po drugie, zaskarżona decyzja nie zawiera żadnych rozstrzygnięć co do wniosku E. D. co do nieobciążania jej składkami na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w związku z nienależnym opłaceniem składek wobec nieuprawnionego zgłoszenia jej do ubezpieczeń jako pracownika za ten sam okres. Podkreślenia wymaga, że Sąd Okręgowy rozpoznając sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych bezwzględnie związany jest zakresem decyzji organu rentowego. Oznacza to, że treść decyzji wyznacza zakres i przedmiot rozpoznania sądowego, w którym sąd rozstrzyga o zasadności wniosku w granicach przedmiotu zaskarżonej decyzji. Sąd nie działa w zastępstwie organu rentowego, w związku z czym nie ustala ab initio prawa do świadczeń i choć samodzielnie oraz we własnym zakresie rozstrzyga wszelkie kwestie związane z prawem lub wysokością świadczenia objętego decyzją, to jego rozstrzygnięcie odnosi się do zaskarżonej decyzji. Przed sądem wnioskodawca może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, natomiast nie może żądać czegoś, o czym organ rentowy nie decydował. Z tego względu odwołanie wnoszone od decyzji organu ubezpieczeń społecznych nie ma charakteru samodzielnego żądania, a jeżeli takie zostanie zgłoszone, sąd nie może go rozpoznać. I tak w wyroku z dnia 9 września 2010 roku wydanym w sprawie II UK 84/10 (opubl: L.) Sąd Najwyższy wskazał, że przeniesienie sprawy na drogę sądową przez wniesienie odwołania od decyzji organu rentowego ogranicza się do okoliczności uwzględnionych w decyzji, a między stronami spornych; poza tymi okolicznościami spór sądowy nie może zaistnieć. Oznacza to więc, że spór sądowy w konsekwencji odwołania od decyzji ogranicza się do okoliczności w niej uwzględnionych, ale tylko tych, które są sporne między stronami. A contrario, okoliczności niesporne między stronami jak i sporne lecz nie uwzględnione w decyzji pozostają poza granicami tego postępowania sądowego. Powyższe wynika wprost z charakteru postępowania sądowego z zakresu ubezpieczeń społecznych, które ma charakter rozpoznawczy i kontrolny. Tym samym bezwzględnie postępowanie sprowadza się do oceny zasadności rozstrzygnięcia dokonanego przez organ rentowy w zakresie wyznaczonym przez treść zaskarżonej decyzji. (tak m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1999 roku, II UZ 51/99 OSNP 2000/15/601; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2011 roku, w sprawie o sygn. akt II UZ 1/11, LEX; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2012 roku, w sprawie o sygn. akt II UK 275/1111 LEX oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18 stycznia 2013 roku, w sprawie o sygn. akt III AUa 940/12, LEX).

Na gruncie rozpoznawanej sprawy z uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika, iż kwestia nieobciążania E. D. składkami na ubezpieczenie społeczne z tytułu posiadania przez nią przymiotu wspólnika jednoosobowej spółki z o.o. nie była przedmiotem analizy organu rentowego. Zaskarżoną decyzją organ rentowy rozstrzygał jedynie co do faktu podlegania przez odwołującą ubezpieczeniom społecznym i co do wymiaru należnej składki właśnie wobec faktu bycia wspólnikiem jednoosobowej spółki z o.o. (...) samym możliwość przeksięgowania składek zapłaconych za E. D. w firmie (...), na jej konto jako wspólnika jednoosobowej spółki z o.o. w przedmiotowej sprawie leżała poza przedmiotem orzekania Sądu Okręgowego.

Jeszcze raz należy podkreślić, iż E. D. nie wykazała, że nie istnieją podstawy do objęcia jej obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi, iż istnieją jakiegokolwiek rozbieżności pomiędzy kwotami przyjętymi tytułem składek przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych a stanem faktycznym. Nie wskazała na istnienie żadnych dokumentów czy danych, z których wynikałyby inne wartości, niż przyjęte przez organ rentowy. Poza twierdzeniem, iż kwoty opłacane za nią tytułem składek winny zostać odpowiednio przeksięgowane i rozliczone, nie zgłosiła żadnych innych zastrzeżeń względem skarżonej decyzji oraz nie zgłosiła żadnych wniosków dowodowych.

Dlatego też Sąd nie znalazł powodów do zakwestionowania stanowiska organu rentowego. Zaznaczyć trzeba, że z chwilą wniesienia odwołania skarżąca stała się stroną procesu, a organ rentowy jego przeciwnikiem procesowym. Podporządkowanie się obowiązującym w procesie cywilnym zasadom, w tym zasadzie kontradiktoryjności, wymaga,

aby strony powoływały dowody na poparcie swych twierdzeń, albowiem sądy ustalają fakty na podstawie dowodów. Sąd nie jest zobowiązany do poszukiwania dowodów z urzędu, gdyż w myśl zasady kontrydiktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach. To strony są dysponentem toczącego się postępowania dowodowego i to one ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Powyższe jasno wynika z art. 3 k.p.c., który wskazuje, że na stronach spoczywa obowiązek dawania wyjaśnień, co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i przedstawiania dowodów na ich poparcie.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie wnioskodawczynie, o czym orzekł w sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł w pkt 2 wyroku. Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Stosownie do art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez wykwalifikowanego pełnomocnika zalicza się wynagrodzenie. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił, w oparciu o § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. 2018 r., poz. 265), na kwotę 180 zł.

O zwrocie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczynie z urzędu w kwocie 110,70 zł orzeczono na podstawie § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz.U. 2016 r., poz.1714), uwzględniając zwrot stawki podatku VAT.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doreczyc pełnomocnikowi wnioskodawczynie.

30 X 2018 roku.

J.L.